

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI-SECȚIA I PENALĂ

DOSAR NR.
EXTRAS

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de **14.02.2020**
JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI: TOADER DANIELA
GREFIER: OȚELEA SIMONA

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, a fost reprezentat prin **procuror Grigorescu Vlad**.

Pe rol fiind soluționarea *propunerii de laure a măsurii arestării preventive față de inculpatul ...* formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. .../P/2020.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu a răspuns inculpatul ..., aflat în stare de reținere, personal și asistat de apărătorii aleși, avocat ..., în baza împuternicirii avocațiale seria ... nr. ..., pe care o depune la dosar și avocat ..., în baza împuternicirii avocațiale seria ... nr. ..., pe care o depune la dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care:

După apelarea cauzei,

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând asupra propunerii de laure a măsurii arestării preventive formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției în ceea ce îl privește pe inculpatul ..., constată următoarele:

Prin propunerea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția I Penală la data de 14.02.2020, sub numărul ..., Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției a solicitat luarea măsurii arestării preventive a inculpatului ...pe o perioadă de 30 de zile, de la data de 14.02.2020 până la data de 14.03.2020 inclusiv.

În susținerea propunerii privind luarea măsurii arestării preventive a inculpatului s-au reținut următoarele:

Prezentul dosar s-a constituit la data de ...2020, în baza denunțului ...cu privire la săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin Ordonanța nr. .../P/2020 din ...2020 în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, faptă prev. de art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

De asemenea, prin Ordonanța nr. .../P/2020 din 11.02.2020 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare

de mită, prev. de art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Ulterior, prin Ordonanța nr. .../P/2020 din 13.02.2020 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de suspectul ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Prin Ordonanța nr. .../P/2020/13.02.2020 s-a dispus reținerea inculpatului ..., pe o durată de 24 de ore, începând de la data de 13.02.2020, ora 20:00, până la data de 14.02.2020, ora 20:00.

În fapt, s-a reținut, potrivit denunțului, că ..., a primit în ziua de ... 2018, de ..., suma de ..., pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea scoaterii la concurs a unui post de asistent universitar pe termen determinat în cadrul ...din București și pentru a o desemna câștigătoare a acestui concurs pe ..., întrucât... are calitatea de ...

În luna decembrie 2018, ... deținea și funcția de ...

Totodată, din actul de sesizare a reieșit că... a fost de acord cu propunerea ... de la aceasta, în scopurile arătate mai sus, numai după ce ..., ...din București, l-a contactat și i-a transmis doleanțele denunțătoarei de a deveni ...

Din declarația martorei2020, au reieșit următoarele:

.....
În continuarea referatului sunt redate în detaliu declarațiile martorilor audiați și înregistrările relevante efectuate în cauză.

Se susține în referat că în cauză se impune luarea față de inculpatul ... a măsurii arestării preventive, pe o perioadă de 30 de zile.

În cauză există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de luare de mită, pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală; probele relevante au fost indicate anterior.

Suspiciunea rezonabilă trebuie raportată la sensul oferit de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și presupune existența unor date, informații care să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca persoana să fi săvârșit infracțiunea. Aceste date nu trebuie să aibă aceeași forță cu cele necesare pentru a justifica o condamnare sau pentru a formula acuzarea (*c. Brogan și Murray contra Marii Britanii*). Proclamând dreptul la libertate și siguranță, scopul textelor codului de procedură penală cât și cel al art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului este asigurarea că nicio persoană nu va fi lipsită de libertatea sa în mod arbitrar (*cauza Amuur contra Franței*). Protejarea libertății individuale împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților nu trebuie să stânjenească însă eforturile autorităților judiciare în administrarea probelor, desfășurarea procesului penal în bune condiții și preîntâmpinarea săvârșirii de noi infracțiuni.

1) Infracțiunea este una din cele prevăzute de art. 223 alin. (2) C.pr.pen., iar din probele cauzei rezultă că privarea inculpatului de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Astfel, infracțiunea de luare de mită, prin natura sa și prin gradul de pericol social abstract pe care îl implică, creează un pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere gravitatea acestui fenomen infracțional și limitele ridicate de pedeapsă stabilite de lege, elemente de natură a stârni o reacție de oprobriu general puternică, astfel încât într-o asemenea situație privarea de libertate se justifică, chiar și în lipsa antecedentelor penale ale inculpatului. (I.C.C.J., Decizia nr. 2782 din 26 aprilie 2005; I.C.C.J., Decizia nr. 234 din 13.01.2006).

Modul de săvârșire a faptei, săvârșită de către inculpatul ..., precum și valoarea folosului urmărit (...), conturează o vădită stare de pericol pentru ordinea publică, având în vedere contextul social și economic și justifică privarea de libertate. La aprecierea pericolului concret al faptelor trebuie avută în vedere și reacția societății la asemenea fapte, prin care a fost criticată de cele mai multe ori corupția din domeniul public de sănătate.

În absența unui răspuns ferm al autorității judiciare, lăsarea în libertate a inculpatului acuzat de o faptă de o asemenea gravitate poate crea în rândul cetățenilor un sentiment de

neîncredere în organele statului și temerea că valorile sociale nu pot fi protejate în mod eficient în situația unor fapte de același gen (I.C.C.J., Decizia penală nr. 210/2004).

Arestarea inculpatului răspunde cerințelor de actualitate, oportunitate și proporționalitate a arestării preventive, având în vedere că nicio altă măsură nu ar îndeplini scopul urmărit de legiuitor.

În raport cu art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 23 din Constituție, măsura lipirii de libertate a unei persoane se poate dispune atunci când există motive verosimile că s-a săvârșit o infracțiune sau există motive temeinice de a se crede în posibilitatea săvârșirii unei noi infracțiuni, fiind necesară astfel pentru apărarea ordinii publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor și pentru desfășurarea în bune condiții a procesului penal. Analiza acestei condiții în raport cu gravitatea faptelor săvârșite, persoana și conduita inculpatului, reacția opiniei publice, rezonanța și gravitatea faptelor denotă că în speță sunt îndeplinite exigențele pentru a putea fi dispusă privarea de libertate.

Cu privire la noțiunea de „*stare de pericol pentru ordinea publică*”, din analiza reglementării interne și a jurisprudenței instanței europene rezultă că existența unei stări de pericol pentru ordinea publică se deduce în fiecare caz în parte, din examinarea circumstanțelor cauzei, prin raportare la natura faptelor pentru care există presupunerea rezonabilă că au fost comise, modul de săvârșire, persoana inculpatului, calitatea și poziția sa în societate.

În privința acestei condiții, astfel după cum s-a arătat în mod constant în doctrină și jurisprudență, ordinea publică înseamnă, între altele, climatul social firesc, care presupune funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora. În consecință, se poate considera că există pericol pentru ordinea publică atunci când este posibil să se producă o încălcare a regulilor de conviețuire socială ocrotite de art. 1 C.pr.pen. (printre care se numără persoana, drepturile și libertățile ei), ca urmare a lăsării în libertate a inculpatului - fie prin activitatea acestuia posterioară faptei, fie prin reacția declanșată în cadrul societății de fapta comisă.

În ceea ce privește jurisprudența CEDO în această materie, trebuie învederat că, în esență, instanța europeană acceptă faptul că, datorită gravității deosebite și a reacției publicului față de acestea, unele infracțiuni pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica o detenție provizorie, cel puțin pentru un anumit timp.

În aceste cazuri este necesară o astfel de reacție a autorităților, pentru a nu se crea și mai mult neîncrederea în capacitatea justiției de a lua măsurile necesare pentru prevenirea pericolului pentru ordinea publică, pentru crearea unui echilibru firesc și a unei stări de securitate socială (cauza Letellier c. Franței).

Acest pericol trebuie dedus din diferitele circumstanțe ale speței, precum gravitatea și natura infracțiunii, circumstanțele săvârșirii, reacția societății etc. Astfel după cum s-a arătat în mod constant în doctrină și jurisprudență, ordinea publică înseamnă, între altele, climatul social firesc, care presupune funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora.

În aprecierea pericolului concret pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea în libertate a inculpatului, trebuie avută în vedere gravitatea faptelor și împrejurările concrete de săvârșire a acestora, caracterul activității infracționale, de natură a compromite prestigiul, autoritatea, credibilitatea sistemului medical și universitar, precum și corectitudinea, cinstea funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate.

În acest sens, trebuie socotite realitățile sociale, ordinea publică trebuind a fi înțeleasă și ca reacție a cetățenilor în raport de comiterea faptelor de natură penală, sentimentul de insecuritate creat în rândul opiniei publice că justiția, cei care concurează la înfăptuirea ei, nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității, sancționând prompt și eficient mai ales faptele de corupție, recrudescențe în societatea românească, din categoria cărora face parte și cea imputată inculpatului.

2) În concret, măsura arestării preventive este necesară în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, întrucât există riscul ca inculpatul să interacționeze cu alte

persoane implicate în cauză (martori) și să încerce să îi influențeze pe aceștia. De asemenea, există riscul ca inculpatul să șteargă urmele infracțiunii și/sau să ascundă mijloace de probă.

Se va observa că inculpatul este o persoană deosebit de influentă în domeniul medical și universitar și, drept urmare, își poate exercita această influență asupra diferitelor persoane care au cunoștință despre săvârșirea faptelor sau care sunt implicate în săvârșirea acestora.

Măsura arestării preventive se impune și în vederea prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni de către inculpat, date fiind funcțiile pe care le deține, persoana inculpatului fiind pretabilă, astfel cum rezultă și din interceptări, la săvârșirea unor noi fapte de corupție.

În egală măsură, măsura arestării preventive este proporțională cu gravitatea acuzației, având în vedere că inculpatul deținea/deține importante calități și funcții publice, iar prin exemplul său și prin practica pe care o promovează, decredibilizează sistemul medical și universitar și alterează valorile care ar trebui să guverneze acest domeniu.

3) Se va observa și gravitatea faptei săvârșite, constând în „vânzarea” unui post de ...de către însuși cel care ... și care ar fi trebuit să aibă, mai mult decât oricine, criteriile care privesc exclusiv performanța, iar nu „vânzarea-cumpărarea”, contra unor sume de bani, a posturilor în mediul universitar (și, *lato sensu*, în domeniul medical).

O astfel de practică, a „vânzării” posturilor, are ca efect angajarea în sistemul universitar și medical a unor persoane fără o înaltă pregătire, rezultând mai apoi o slabă calitate a actului medical.

Gravitatea faptei trebuie să aibă drept consecință un răspuns pe măsură, pentru ca persoanele care doresc accesarea unui post să știe că singura cale în acest sens este performanța.

A proceda altfel, înseamnă a întreține iluzia celor care doresc să dobândească un post (în special tinerii absolvenți) că pot exista căi alternative (dacă nu exclusive) de obținere a acestor posturi, în sensul „cumpărării” acestora.

Nu întâmplător, poate, un număr alarmant de tineri (inclusiv absolvenți ai instituțiilor de medicină) au ales să părăsească țara, indicând corupția drept principală cauză a acestui „exod”.

Că un post se cumpără, de cele mai multe ori, pe bani, o dovedește și cazul de față.

Constatăm, de asemenea, că suma care a constituit obiectul „tranzacției” este una considerabilă:

Legat de acest aspect, se va observa că, după primirea mitei, inculpatul a tergiversat rezolvarea problemei legate de obținerea postului, deși i-a întreținut permanent iluzia denunțatoarei (timp de peste 1 an!) cum că ar fi posibil să îi fie, într-un final, satisfăcute cerințele.

De altfel, nici după discuția (finală și definitivă) din2020 (înregistrată în mediul ambiantal), în care a recunoscut primirea mitei, inculpatul nu a înțeles să restituie imediat cei ..., prețul „vânzării” postului, ci a continuat să îi ofere „speranțe” denunțatoarei.

Trebuie remarcat, cu privire la această discuție ambiantală, că inculpatul, în mod condamnat, s-a prevalat de propria turpitudine și i-a spus denunțatoarei, după ce acesta i-a cerut restituirea sumei (de ...) privind mita, că... finalizând discuția cu exprimarea ...

Se observă faptul că, prin ultima remarcă, inculpatul își folosește ascendentul profesional asupra martorei denunțatoare și sugerează posibilitatea de a încheia toate relațiile de colaborare cu aceasta (într-un mod nefavorabil acesteia, câtă vreme inculpatul era și coordonatorul lucrării de doctorat al martorei).

Fapta inculpatului este cu atât mai condamnată, în contextul corupției din domeniul medical/universitar, cu atât mai mult cu cât nivelul (ridicat) de salarizare al unui medic ar trebui să aibă corespondent în integritatea acestuia.

De asemenea, sunt relevante și modul și împrejurările de comitere a infracțiunii.

Astfel, inculpatul a săvârșit infracțiunea în însăși instituția în care lucrează, în biroul său și a primit mita cu o condamnată ușurătate. Simptomatică este, în acest sens, lejeritatea cu care inculpatul, în discuțiile pe care le poartă cu martora, alternează afirmațiile relative la atribuțiile sale de serviciu cu cele privind sumele de bani pe care le-a primit cu titlu de mită.

Nu în ultimul rând, avem în vedere și consecințele grave ale faptei inculpatului, consecințe care se răsfrâng asupra siguranței și eficienței sistemului public de sănătate, în contextul în care medicii (care doresc posturi) accesează, prin intermediul inculpatului, aceste posturi, pe baza unor criterii pecuniare și nu conform competenței profesionale, urmate de obținerea unor foloase considerabile pentru inculpații cu funcții de decizie.

Prin acțiunile sale, inculpatul a transformat o instituție publică de prestigiu (...) în propria „piață de desfacere”, ca sursă personală de venituri ilicite.

Față de cele arătate, se consideră că arestarea preventivă este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică, o stare de pericol reală și actuală.

În drept, se invocă dispozițiile art. 224, art. 223 alin. 2 din C.pr.pen. rap. la art. 202 alin. 1 și 3 C. proc. pen.

Examinînd propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulata de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției, atît prin prisma motivelor invocate, cît și din oficiu, Judecătorul de drepturi și libertăți reține următoarele:

Conform art.227 alin.2 C.p.p. „*Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, judecătorul de drepturi și libertăți poate dispune aplicarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) -d)*”.

Potrivit art.218 alin.1 C.p.p. „*Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la [art. 223](#) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 [alin. \(1\)](#)*”.

De asemenea, potrivit art.223 alin.2 C.p.p. „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o **infracțiune de corupție**, o infracțiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că **privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică***”.

Potrivit art.202 alin.1 C.p.p. „ ***Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni***”.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, judecătorul reține că în cauza de față este îndeplinită condiția prevăzută de art. 218 alin. 1 C.p.p. cu referire la art.223 alin.1 și 2 C.p.p., existând probe că inculpatul ar fi comis fapta pentru care este în prezent cercetat. Se vor reține în acest sens: declarațiile martorilor ..., înregistrările ambientale, interceptările efectuate în cauză, înregistrările efectuate de martora denunțatoare, precum și înscrisurile existente la dosarul de urmărire penală.

Inculpatul ... a contestat acuzația formulată, arătând, în esență, că a existat o provocare din partea autorităților statului în ceea ce privește discuția înregistrată în mediu ambiental și din care rezultă recunoașterea sa de restituire a sumei de ... (...) către ...,

probatoriul administrat până în prezent este insuficient în dovedirea infracțiunii de luare de mită și că fapta nu are legătură cu atribuțiile sale de serviciu.

Contrar celor susținute în apărare, judecătorul reține că pentru a fi în prezența unei provocări este necesar, în primul rând, ca persoana care face interceptarea să fie un agent infiltrat, situație care nu se regăsește în prezenta cauză, întrucât martora denunțatoare, prin folosirea tehnici puse la dispoziție de către autoritățile judiciare, a contribuit la dovedirea celor cuprinse în denunțul formulat.

Pe de altă parte, este necesar ca autoritățile statului să nu provoace ele însele săvârșirea infracțiunii, or comiterea presupusei fapte a avut loc la data de ... 2018, prin interceptările și înregistrările în mediu ambiantal nu s-a urmărit altceva decât dovedirea acuzației de luare de mită.

Cât privește inexistența comiterii faptei în legătură cu îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale inculpatului, în dezacord cu apărarea și potrivit înscrisurilor din dosarul de urmărire penală, se reține că la data de ...2018 inculpatul deținea, printre altele, funcțiile de ..., care îi permiteau să propună statele de funcții în cadrul ... și care, pe cale de consecință, întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.p.

Astfel, în calitate de ... (...), inculpatul ... are următoarele atribuții: realizează ... a Departamentului; propune ... și transmite ...; răspunde ...; răspunde ...; răspunde ...; coordonează ...; alte atribuții stabilite de ...

Tot în calitate de ... din București, (...”), inculpatul ... are următoarele atribuții (...), conform articolului 191:

Conform relațiilor furnizate de către2020, au rezultat următoarele:

1) prin ..., inculpatul ... este desemnat, începând cu2016, ...;

2) În baza Deciziei

3) În Procedura operațională a ... privind „elaborarea statelor de funcții pentru personalul didactic și de cercetare” se arată, la

Referitor la insuficiența probatoriului administrat, în sensul că martorii audiați sunt membri de familie ai denunțatoarei și depozițiile acestora sunt subiective, se reține că probele administrate până în prezent conturează împrejurarea că inculpatul ar fi săvârșit la data de ...2018 infracțiunea de luare de mită, probele contestate coroborându-se cu celelalte probe administrate.

Relevante, sub aceste aspect, sunt interceptările realizate în cauză de unde rezultă recunoașterea explicită a inculpatului ...(…) că în data de ...2018, a primit suma de ... (...) de la ..., în legătură cu îndeplinirea unor acte ce intrau în îndatoririle sale de serviciu, în sensul de a propune scoaterea la concurs a unui post de asistent universitar pe perioadă determinată în specialitatea ... realizată (și) prin propunerea spre aprobare a statelor de funcții, respectiv pentru a asigura câștigarea acestui concurs de către denunțatoare.

Judecătorul de drepturi și libertăți reține, ca deosebit de relevantă, convorbirea înregistrată în mediu ambiantal din data de ...2020 între martora denunțatoare și inculpat – „

Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază totodată că măsura privativă de libertate a arestului la domiciliu este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică pe care ar prezenta-o lăsarea inculpatului în libertate, fiind astfel îndeplinită și cealaltă condiție prevăzută cumulativ de lege.

Sub aspectul pericolului concret pentru ordinea publică judecătorul are în vedere gravitatea deosebită a infracțiunii de care inculpatul este acuzat, de natura sa determine o puternică tulburare socială, o stare de neliniște și insecuritate în rândul colectivității generate de faptul că persoane bănuite de comiterea unor astfel de infracțiuni ar putea fi judecate în stare de libertate și de gravitatea în concret a faptelor comise raportat la modalitatea de săvârșire.

Totodată, raportat la gravitatea faptei, la modul și circumstanțele de comitere a acesteia, și luând în considerare și celelalte împrejurări privitoare la persoana inculpatului, se

constată că arestul la domiciliu este necesar pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Astfel, în ceea ce privește pericolul concret pentru ordinea publică pe care îl reprezintă lăsarea în libertate a inculpatului, judecătorul reține că, - în acest sens sintagma „pericol pentru ordinea publică” desemnează o stare – și nu un fapt – ce ar putea periclita în viitor (după punerea în libertate a inculpatului) normala desfășurare a unui segment din relațiile sociale protejate în cadrul ordinii publice, respectiv acelea care compun obiectul juridic al infracțiunii pentru care sunt indicii temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă că a fost comisa de inculpat.

Conceptul de pericol pentru ordinea publică reprezintă o predicție, o apreciere asupra comportamentului viitor al inculpatului. În unele situații, gravitatea deosebită a faptei comise poate fi suficientă pentru a contura aprecierea că inculpatul prezintă pericol pentru ordinea publică.

În speța de față, în primul rând pericolul social deosebit de ridicat generat de fapta presupus a fi săvârșită duce la concluzia că lăsarea inculpatului în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, fiind de natură să genereze o rezonanță socială negativă în comunitate.

Starea de pericol pentru ordinea publică se deduce din datele existente în cauză, astfel cum au fost prezentate, privitoare la împrejurările și modul de desfășurare a presupusei activități infracționale.

Astfel, fapta presupus a fi săvârșită de către inculpat sunt de o gravitate extremă care se răsfânge asupra siguranței și eficienței sistemului public de sănătate, în contextul în care medicii (care doresc posturi) accesează, prin intermediul inculpatului, aceste posturi, pe baza unor criterii pecuniare și nu conform competenței profesionale, urmate de obținerea unor foloase considerabile pentru inculpații cu funcții de decizie. Prin acțiunile sale, inculpatul a transformat o instituție publică de prestigiu (...) în propria „piață de desfacere”, ca sursă personală de venituri ilicite.

Gravitatea faptei este potențată de împrejurările concrete și mijloacele de comitere a acesteia, constând în aceea că inculpatul a acționat intenționat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în scopul eludării acestora, în sensul „vânzării” unui post de ... de către însuși cel care conduce ... și care ar fi trebuit să aibă, mai mult decât oricine, criterii care privesc exclusiv performanța, iar nu „vânzarea-cumpărarea”, contra unor sume de bani, a posturilor în mediul universitar (și, *lato sensu*, în domeniul medical).

La aprecierea stării de pericol pentru ordinea publică trebuie avută în vedere și rezonanța socială deosebită pe care astfel de fapte le au în rândul opiniei publice. În mod evident, nu se poate ignora pericolul pe care inculpatul îl constituie pentru societate, iar lipsa unei reacții ferme a autorităților ar conduce la o încurajare tacită la săvârșirea altor fapte similare, cu consecința scăderii încrederii populației în capacitatea de protecție a statului, a faptului că toți funcționarii statului primesc mită și ar întări convingerea că numai prin „cumpărarea” bunăvoinței factorilor de decizie se poate ajunge la accesarea unor posturi considerate de neatins de către persoanele oneste care, prin îndeplinirea condițiilor legale, tind la ocuparea unor astfel de posturi.

Este de notorietate faptul că tinerii absolvenți ai facultății de medicină se orientează către state membre ale Uniunii Europene care le asigură un climat normal, firesc de exercitare a profesiei, fără alte condiționări cu excepția celor de competență, astfel că judecătorul de drepturi și libertăți își exprimă convingerea, ca în viitor, prin măsuri administrative oneste să fie asigurată egalitatea de șanse pentru toți candidații, fără discriminare sau alte beneficii materiale.

În altă ordine de idei, judecătorul de drepturi și libertăți consideră că lipsa antecedentelor penale ale inculpatului reprezintă o stare de normalitate, iar nu una care să îl excludă de la consecințele inerente săvârșirii unor infracțiuni de o asemenea gravitate.

Cât privește propunerea formulată, în sensul luării măsurii arestării preventive, judecătorul reține că o condiție specială pentru luarea măsurii preventive o reprezintă insuficiența celorlalte măsuri. Judecătorul este obligat să analizeze posibilitatea dispunerii

unor măsuri alternative. S-a reținut astfel în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului că, deși nu există nici o cerință expresă de celeritate, ca în prima frază a art. 5 par. 3, totuși o asemenea examinare trebuie să existe, fie că este cerută de către persoana acuzată, fie la inițiativa judecătorului. (McKay c regatului Unit, 543/03, 3 octombrie 2006).

Față de acest principiu, având în vedere considerentele expuse anterior privind particularitățile cauzei și circumstanțele personale ale inculpatului, judecătorul constată în concret, pe de o parte că măsura preventivă propusă nu are un caracter necesar, iar pe de altă parte că măsura preventivă a arestului la domiciliu este aptă să asigure cu aceeași eficiență protecția ordinii publice. Astfel, luarea unei alte măsuri preventive mai intruzive față de inculpat nu ar fi în măsură să asigure cu aceeași eficiență buna desfășurare a procesului penal.

Toate aceste considerente expuse mai sus reprezintă temeiuri necesare și suficiente, de natură a impune arestul la domiciliu, această măsură fiind necesară pentru buna desfășurare a procesului penal, o altă măsură preventivă, cum ar fi cea a controlului judiciar, fiind insuficientă pentru realizarea cu aceeași eficiență a scopurilor prevăzute de art. 202 C.p.p.

În consecința judecătorul de drepturi și libertăți, în baza art.227 alin.1 C.p.p., va respinge propunerea de arestare preventivă cu privire la inculpatul ..., formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției.

În baza art.227 alin.2 C.p.p. raportat la art.218 ș.urm. C.p.p. va dispune luarea măsurii preventive a arestului la domiciliu cu privire la inculpatul ... pe o perioadă de 30 de zile, de la 14.02.2020 la 14.03.2020, inclusiv.

În baza art. 221 alin. 1 C.proc.pen. va impune inculpatului obligația de a nu părăsi imobilul situat în ..., fără permisiunea organului judiciar care a dispus măsura sau/și în fața căruia se află cauza.

În baza art. 221 alin. 2 C.pr.pen. va impune inculpatului ... respectarea următoarelor obligații, pe durata măsurii:

a) să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;

b) să nu comunice cu ..., cu numiții ... sau cu alte persoane care vor dobândi calitatea de martor pe parcursul urmăririi penale.

În baza art. 221 alin. 4 C.proc.pen. va atrage atenția inculpatului ... că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

În baza art. 221 alin. 5 C.proc.pen. inculpatul va putea părăsi imobilul pentru prezentarea în fața organelor judiciare, doar la chemarea acestora.

În baza art. 221 alin. 9 C.proc.pen. supravegherea respectării de către inculpatul ... a obligațiilor care îi revin pe durata arestului la domiciliu se va realiza de către secția de poliție în a cărei rază teritorială este situat imobilul anterior menționat.

Va dispune punerea în libertate a inculpatului ... din starea de reținere, dacă nu este arestat sau reținut în altă cauză.

Măsurile se vor comunica în conformitate cu art. 221 alin. 8 C.proc.pen.

În baza art.275 alin.2 C.p.p. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

DISPUNE:

În baza art.227 alin.1 C.p.p. respinge propunerea de arestare preventivă cu privire la inculpatul ..., formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției.

În baza art.227 alin.2 C.p.p. cu raportat la art.218 ș.urm. C.p.p. dispune luarea măsurii preventive a arestului la domiciliu cu privire la inculpatul ... pe o perioadă de 30 de zile, de la 14.02.2020 la 14.03.2020, inclusiv.

În baza art. 221 alin. 1 C.proc.pen. impune inculpatului obligația de a nu părăsi imobilul situat în ..., fără permisiunea organului judiciar care a dispus măsura sau/și în fața căruia se află cauza.

În baza art. 221 alin. 2 C.pr.pen. impune inculpatului ... respectarea următoarelor obligații, pe durata măsurii:

a) să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;

b) să nu comunice cu martorii ..., cu numiții ... sau cu alte persoane care vor dobândi calitatea de martor pe parcursul urmăririi penale.

În baza art. 221 alin. 4 C.proc.pen. atrage atenția inculpatului ... că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

În baza art. 221 alin. 5 C.proc.pen. inculpatul poate părăsi imobilul pentru prezentarea în fața organelor judiciare, doar la chemarea acestora.

În baza art. 221 alin. 9 C.proc.pen. supravegherea respectării de către inculpatul ... a obligațiilor care îi revin pe durata arestului la domiciliu se va realiza de către secția de poliție în a cărei rază teritorială este situat imobilul anterior menționat.

Dispune punerea în libertate a inculpatului ... din starea de reținere, dacă nu este arestat sau reținut în altă cauză.

Măsurile se comunică în conformitate cu art. 221 alin. 8 C.proc.pen.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi 14.02.2020.

**JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI
TOADER DANIELA**

**GREFIER
OȚELEA SIMONA**